

**BARYTONSAXENS
REVANSCH OCH TYP
COOLA BANANER**

Glatt årsmöte på S/S Marieholm

Fredag 4 mars 2016 avhölls årsmöte i föreningen Göteborg Classic Jazz ombord på S/S Marieholm. Det blev en glad eftermiddag/kväll med omval, nyval, avtackning, debatt, fest, jam session och dans. 54 medlemmar hade infunnit sig och fyllde aktersalongen, där besättningen ordnat biosittning. Till mötesordförande valdes Tomas Erlandsson som sedan med fast hand och myndig stämma ledde sammankomsten.

Föreningens ordförande Per Ekander redogjorde för gångna och kommande händelser. Där kunde särskilt noteras beslutet att återigen arrangera en Classic Jazz Festival sista helgen i augusti, för tredje gången i nuvarande föreningens regi.

Per berättade också att styrelsen inlett kontakt med regionens övriga aktörer på jazzområdet – Jazz i Billdal, Nefertiti, festivalerna Gmlstn Jazz och Women in Jazz, musikskolor med flera. Man söker också intensivt nya spelställen och sponsorer samt inte minst bidrag från Göteborgs stad, VG-regionen och andra välgörare inom kulturområdet.

Festivalsuccé och kapellförlust.

Kassör Bo Alftenius avlade därefter ekonomirapport. Där noterades att succéfyllda Classic Jazz Festival 2015 lämnade ett överskott på strax under 20 000 kronor - att jämföra med festivalen 2014 som gick med kännbar förlust. Samt att spelningarna på Marieholm, Slottsskogen och inte minst Kapellet visade minusresultat. Glädjande nog balanseras det till stor del av den populära lottförsäljning på spelställena.

Styrelsen beviljades ansvarsfrihet beträffande revisionsberättelsen för 2015.

Peo ut, Barbro och Tom in.

Sedan var det dags för val till styrelsen. Per Ekander, Bo Johnson, Bo Alftenius, Birgit

Gustafson, Margo Smulders och Klas Wirdemo omvaldes. Nya ledamöter: Barbro Mellgren och Tom Hård af Segerstad. PeO Wallner avgick på egen begäran och avtackades. Tom berättade sedan om förnyelsen av föreningens grafiska profil, samt att han utsetts till ny redaktör för JazzBladet efter Bo Alftenius som bett få varva ner efter egenhändig produktion av mer än 30 nummer - sannerligen ett mastodontjobb värt all uppskattning!

Tyvärr förbisåg styrelsen att under årsmötet blomsterhylla såväl PeO som Bosse för deras insatser för förening och jazzblad men lovar bättring lämpligt tillfälle.

Höga debattvägor ombord.

Därefter var ordet fritt. Lennart Mysto Werdell tog upp musikernas knappa gager i förhållande till ökade utgifter för trängselskatt/parkering etc i samband med spelningar. Styrelsen lovade beakta om föreningen ska stå för p-kostnaderna för de musiker som inte kan åka kommunalt.

Sedan steg debattertemperaturen. En av medlemmarna ställde styrelsen till svars för det nedlagda engagemanget på Kapellet. Styrelsen betonade därvid de redan på hemsidan angivna skälen: 1) Avsaknad av öl/vinrättigheter. 2) Hög hyra. 3) Vikande publikunderlag. Tillsammans skulle det medföra både lagliga och ekonomiska risker som styrelsen inte vill ta.

Varför kommer ni inte på gigen?

Gällande ekonomin ställde ordförande Per sedan en viktig fråga. Förutom på festivalen dyker ganska få av de cirka 700 medlemmarna upp på föreningens evenemang. På S/S Marieholm ligger breakeven på cirka 50 gäster. Fler ger lite vinst, medan färre innebär en förlust som måste täckas på annat vis. Det är tufft att få debet och kredit att gå ihop om inte fler medlemmar dyker upp på arrangemangen.

Styrelsen beslöt därför att intensifiera marknadsföringen via classjazz.se, jazzfest.se, Berts Jazznytt och inte minst föreningens epost-lista. Även sökandet efter fler centrala och dansvänliga lokaler för föreningens jazzunderhållning ska intensifieras.

...och så svängde det loss!

Efter väl genomförda formaliteter var det äntligen dags att lämna aktersalongen och förpassa sig föröver. Där hade besättningen bullat upp med valfria drycker och Marieholms eftertraktade klassiker: Räkmackan! Stämningen blev hög, och inte blev den

mindre av att några av de närvarande musikanterna formerade ett jamband och började spela:

Margo Smulders vo, Johnny Korner ss, Bo Alftenius as, Tompa Hård ts, PeO Wallner tb, Per Ekander p, Janne Börjesson b och Bosse Johnson dr. Så småningom satt revisor Christer Åkerskog in på piano.

Det blev som vanligt en kombinerad konsert- och dansföreställning. Svängde det? Inte så farligt, som salig basisten Sture Nordin brukade säga...

Världens första arenakonsert?

Var det Håkan, Springsteen, Beatles, Stones eller rentav Elvis som var först med konserter på idrottsarenor? Nej, mycket tyder på att Carnival of Swing var alla arenakonserters moder. Denna legendariska men tämligen bortglömda musikhändelse ägde rum på Randall's Island Stadium mellan Manhattan och Queens i New York 29 maj 1938. Över 20 000 människor vallfärdade till ön för att se sina idoler framträda under nästan sex timmar. Bland de över 20 festivalbanden syntes Duke Ellington, Count Basie, Artie Shaw och Woody Herman. I övriga konstellationer kunde man lägga märke till Stuff Smith, John Kirby, Hot Lips Page, Roy Eldridge, Bunny Berigan och andra framstående musiker.

Daily News lög bakom evenemanget som

leddes av USA:s under swingeran mest kände disc jockey, Martin Block. Det var bara några månader efter Benny Goodmans epokgörande konsert på Carnegie Hall, Count Basie vs Chick Webb i Battle of the Bands på Savoy och andra legendariska swinghändelser. Intresset bland landets swingdiggande ungdomar var enormt.

Ett vittne har berättat

– Ett tiotal personer lyckades hoppa ner från läktaren till innerplan och följdes snabbt av tretusen andra entusiaster. Det blev tumult när polis och parkvakter försökte hindra dem från att nå scenen. Martin Block fick avbryta konserten och annonsera att den inte skulle återupptas förrän ordningen återställts och man hunnit tillkalla fler vakter. New York Times rapporterade på liknande sätt:

- När Duke Ellingtons band började

spela Diminuendo and Crescendo in Blue rusade ett gäng skrikande Brooklyn-flickor med swingfraser klottrade på sina beer jackets (dåtida modeplagg) ut på löparbanan och började dansa lindy hop. En försmak av the Dukes framträdande på Newportfestivalen 1956 med samma nummer. När Ellington och sångerskan Ivie Anderson sedan rev av St Louis Blues i en tio minuters version var extasen total:

”The bull-fiddler (basisten Billy Taylor?) smacked his doghouse till it groaned, the boys were all jiving and the croud was like jelly!” Låter smaskigare på engelska, så jag översätter inte...

Fynd i Savory Collection

Konserten pågick i nästan sex timmar inför ”23 400 assorted jitterbugs and alligators - more conservatively known as swing music enthusiasts” åt musiken medan vakterna bildade kedja för att skydda swingidolernas liv och instrument.

Count Basies band var som bekant i brakstöt i slutet av 1930-talet med sin hårdsvängande All American Rhythm Section (Basie, Walter Page, Freddie Greene och Jo Jones), trombonisten Dickie Wells, trumpetarna Buck Clayton och Harry Edison och inte minst sin över-

träffade saxsektion: Earl Warren, Jack Washington, Herschel Evans och Lester Young.

Det finns faktiskt en filmsnutt med Basie-bandet på Carnival of Swing på YouTube. Googla genast Count Basie Randall's Island om du mot förmodan missat detta unika clip, 1:58 kort. Det visar en orgie i livsglädje på knökade läktare där hudfärgerna samsas gott i jazzens enande namn!

Dessvärre är filmen ljudlös, I Got Rhythm med Lester är inspelad ett par år senare. Men hör och häpna, bland de inspelningar som ljudteknikern Bill Savory gjorde för privat bruk finns tre nummer från en radiosändning av konserten. Än så länge kan de blott avlysnas på National Jazz Museum in Harlem, men muséets Loren Schoenberg har antytt att samlingarna kan komma på skiva så småningom.

/TH

Citat från Jan Evensmos Lester Young-diskografi

COUNT BASIE & HIS ORCHESTRA
Randall's Island, May 29, 1938
"Swing Carnival". WNEW broadcast from Randalls Island, Bill Savory collection, outdoors concert, four titles, no Lester Young on "Boogie Woogie" but:

